

Men naar vi følge dette System, er det urigtigt, dersom vi ville sige, at en Formue skal betale lige meget, hvad enten den giver et meget stort Udbytte, eller den ligger fuldstændig værdiløst hen. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) har flere Gange tidligere diskuteret dette Spørgsmaal med mig og andre Medlemmer her i Salen, og jeg erindrer, at det ærede Medlem den Gang vilde gjøre gjældende, at hvad en Mand havde af Bøger, Billeder, musikalske Instrumenter og deslige, ogsaa var en Formue, hvoraf han skulde betale; thi havde han end ikke Rent af disse Ting, havde han paa anden Maade Nydelse deraf, og for den burde han ogsaa betale. Ja, det klinger ganske vel, men paa den anden Side turde der lade sig gjøre meget grundede Indsigelser mod at beskaffe Formuen, blot fordi den er Kapital, hvorimod jeg tror, at den egentlige Berettigelse til at beskaffe kommer frem ved at Kapitalen giver Udbytte, at Formuen giver nogen Indtægt. — Det er et Spørgsmaal, som ligeledes i høi Grad har beskæftiget ærede Medlemmer, om den Indkomstskat, der er bragt i Forslag, vil ramme Gaardmandsklassen eller ikke. For mig er der nu egentlig ikke Spørgsmaal, om den vil ramme Gaardmandsklassen, men om den vil ramme hele den store, velstaaende Middelfstand, thi den Indkomstskat, der ikke rammer denne Middelfstand, opfylder overhovedet ikke sin Opgave. Med Hensyn til dette Spørgsmaal om Gaardmændene har jeg nydt den usortjente Værdi at blive gjentagne Gange citeret, som om jeg havde sagt, at Gaardmændene ikke vilde betale nogen Indkomstskat. Det forholder sig ikke saa. Jeg har tværtimod sagt ganske det Modsatte, og for at det ikke skal blive staaende som en af de „tendentiose“ Ytringer, som et æret Medlem i min Nærhed (Wolfsen) er saa vred over, naar han finder dem i Bladene — det vil sige i hans Modstanderes Blade — skal jeg tillade mig at oplæse det 3te Ord, som jeg brugte om dette Spørgsmaal. Jeg sagde nemlig i Mødet den 23de Februar, da Indkomstskatten leilighedsvis blev berørt: „Jeg skal, naar det bliver Vilkaaret for en kraftig Udvikling af Forsvarsvæsenet, ikke have Noget derimod, og det skulde glæde mig hjerteligt, om Danmarks Gaardmandsstand, som er den, der væsentlig vil komme til at bære Indkomstskattens Byrde, vil slutte sig til den Tanke, vil gjøre det, som den ærede Ordsjører, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Verg) forlanger. Intet skulde være mig hærere end at se, at dette skete.“ Dertil sluttede ærede Medlemmer sig meget varmt, rigtignok idet de strax gavede mine Ord en anden Vending; jeg erindrer blandt Andet, at et æret Medlem (P. Madsen) udtalte, at han „ikke vilde anse den, som udgiver sig for at være Demokrat, for virkelig at være det, medmindre han var rede til af den Indkomst og den Formue, som han har, at ofre, hvad der er nødvendigt til Sta-

tens Udgifter paa alle mulige Omraader, og ikke mindst til vort Forsvarsvæsen“, og at han var vis paa, „at det ikke vil lykkes at faae den danske Gaardmandsstand til at vige tilbage for en Formue- og Indkomstskat, som hviler paa en retfærdig Stattebasis.“ Ja, det er et Haab, som jeg med den største Glæde slutter mig til, og jeg kan ganske dele den Anskuelse, der i denne Retning er kommen frem fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Det, der bliver Spørgsmaal om, er jo, om den Skat, om de nærmere Bestemmelser med Hensyn til Indkomstskatten, der ere opstillede i Flertallets Forslag, kunne antages at ville medføre, at den hele store Middelfstand, som egentlig er Bæreren af vort Lands Velstand — thi vi leve jo i et Land, hvor „Jaa haab for Meget og Færrer for Lidt“ — af den hele store velhavende Middelfstand, af hvilken Gaardmandsklassen ganske vist udgjør en meget betydelig Del, kommer til at bære sin passende Part af Byrden. Det er jo et praktisk Spørgsmaal, hvorom det kan være tilladt at have afvigende Meninger, og en æret foregaaende Taler har ogsaa bemærket, at saafremt det skulde vise sig, at de Skattnormer, der her ere antydede — thi det er jo kun Antydninger — ikke virkelig ramme Gaardmandsklassen, burde man foretage Forandringer. Der er nu et Punkt, som er utvivlsomt, og det er, at de Antydninger, som Udvalgets Flertal har givet om den Skattelettelse af Halvdelen, der skal indtræde saavel for visse Indtægter som for visse Formuestørrelser, i høieste Grad maa gjøre Staaer i det Udbytte, Skatten vil kunne bringe af Middelfstanden, og særlig af Gaardmandsklassen. Der kan neppe være den mindste Tvivl om, at, naar man vil ikke blot fritage alle Indtægter under 1000 Kr. i Kjøbenhavn, 900 Kr. i Kjøbstæderne og 800 Kr. paa Landet, men ogsaa bestemme, at der paa Indtægter paa indtil 2,500 Kr. skal helt fradrages de nævnte Beløb og paa Indtægter, der ligger mellem 2,500 og 4,000 Kr., skal fradrages Halvdelen af det nævnte Beløb o. s. v., saaledes som det er antydet i Udvalgets Forslag Pagina 6, og endvidere, at lignende Lempelser skulle ske hos Formuer paa indtil 40,000 Kr., saa vil deraf flyde en meget betydelig Redskættelse i Middelfstandens Skattebyrde, og det vil ikke være rigtigt saaledes at nedskætte denne. Hvor der er Tale om en Skat, der skal tilvejebringe et stort Udbytte, og som skal være et stort Greb ned i Landets Fødemer for derved at forsvare vor Selvstændighed og Uafhængighed, vil det ikke være rigtigt at gjøre et saadant Uddrag. Altsaa denne Redskættelse vil ganske vist faae sin store Indsyldelse; men det kunde være, at Faren er endnu større. Det er foreslaaet, at paa Landet — lad os foreløbig holde os til det — skulle Indtægter paa 800 Kr. og derunder være skattefrie. Dette er uimodsigelig en Indtægt, som enhver ikke ligefrem forarmet Gaardmand maa have,